

Tilbage staar altsaa Endringsforslagene under Nr. 9 og Nr. 11. Endringsforlaget under Nr. 9 har den høitærede Minister erklæret sig imod og det af tvende Grunde; for det Første fordi han ikke fandt, at der var Trang til Forslaget, og for det Andet, fordi den Bestemmelse, Forslaget tilsigter at indføre, af ham fandtes fordervelig og høist uheldig. Jeg skal have den Ære at indlade mig nærmere paa, hvad den høitærede Justitsminister i saa Henseende fremkom med. I sin Begrundelse af den Mening, at der ikke var Trang til Endringsforlaget, henholdt han sig til, hvad der var anført af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Ogenhøll), fra hvis Side jeg dog ikke har bemærket nogen væsentligere Indvending mod de Endringer, Udvalget har anført mod § 7, undtagen for saa vidt han mente, at § 7 ikke var vanskelig at forstaa, og at disse Ord „ved dets Stiftelse“ ikke nødvendigvis — jeg havde brugt Udtrykket „sprogriktigt“ — maatte forstås saaledes, som Mindretallet har ment, nemlig lig med: „under Forhandlingerne om dets Stiftelse“. Endvidere anførte den høitærede Minister, at § 7 jo var gaaet saa at sige gennem mange Hænder og var blevet nøie iagttaget fra mange Sider, uden at slige stærke Betæneligheder og Indvendinger, som ere reiste fra Mindretallets Side, at nemlig § 7 formentlig var af den Beskaffenhed, at den ikke burde gives ud til Fortsættelse af de Paagjældende og til Anvendelse af Domstolene, hidtil vare fremkomne. Derimod skal jeg Intet anføre undtagen dette, at jeg dog ved at samtale med Andre har truffet ikke Saa, som ent-n have været enige i, at denne Paragraf ikke var let forståelig, eller dog ved Spørgsmaal eller Bemærkninger have råbet, at de ikke forstode den. Det forekom mig ogsaa, at, naar man vil anvende de nævnte Udtryk i lignende Forbindelse, vil Tanken altid være henvendt paa, at slige Ord ere saaledes at forstå, som Mindretallet mener det. Naar jeg siger: ved den og den Kontrakts Stiftelse betingelig den ene Part sig det og det, ved Leiekontrakts Forlængelse forlanger den og den Part, at den anden Part skal stille Sikkerhed o. s. v. o. s. v. — man kan jo variere det i det Uendelige — da er jo ganske vist Betydningen af Ordet „ved“, at det er under Forhandlingen om Kontrakts Stiftelse eller om Leieaaleis Forlængelse, at der forlanges det og det. Imidlertid mente den høitærede Minister dog, at disse Ord „ved dets Stiftelse“ utvivlsomt maatte betyde: „strax efter dets Stiftelse“; han mente, at der slet ingen Tvivl kunde være om, hvad Meningen var med Bestemmelsen i § 7, og fortolkede den derefter saaledes som nævnt. Jeg for min Part, og Mindretallet i det Hele, ser ikke, at det skulde være rigtigt, at disse oftmeldte Ord betyde det og netop det og ikke Andet end det „strax efter.“ Vi kunne, som sagt, ikke se,

at dette skulde være den utvivlsomme Betydning eller simpelthen Betydningen af disse Ord. Sin Opfattelse støttede den høitærede Justitsminister ved Henviisning til tvende andre Bemærkninger, nemlig for det Første til Udtrykket i første Linie af første Stykke af § 7, hvor der staar „for saa vidt ikke Andet vedtages.“ At dette skulde støtte den Fortolkning, som er givet af disse Ord, skjønner jeg nu ikke, thi hvis det skulde støtte den, saa maatte der nødvendigvis have staet: „for saa vidt ikke Andet vedtages“, Udtrykket „for saa vidt ikke Andet vedtages“, peger jo tværtimod her paa, at Stiftelsen af Forholdet er under Forhandling og ikke paa det Stadium, som der nu peges hen paa som det ene Rette, nemlig det Stadium, hvor Stiftelsen er foregaaet, thi hvis der skulde peges hen paa et Tidspunkt efter Stiftelsen, saa maatte der staa: „for saa vidt ikke Andet er vedtaget“. Den anden Bemærkning gif ud paa, at der ikke kunde være Tale om, at det kunde være under Forhandlingerne om Stiftelsen, da der ikke kunde indføres Noget i Bogen, førend Fæstkontrakten var sluttet og Forholdet stiftet. Jeg tillader mig dertil at svare, at der jo slet ikke her er Tale om at indføre Paategning i Bogen, men kun om at stille Forlangende om Indførelse af Paategning i Bogen, og et saadant Forlangende om, at Paategning skal bruges, kan selvfølgelig fremsættes under Forhandlingerne om Stiftelsen. Naar denne Paategning skal effektueres, foreligger det ikke her. Der kan jo ligge lang Tid imellem Forlangendets Stillelse og Paategningens Udførelse. Lad os kun tænke os det ikke ualmindelige Tilfælde, at Fæstkontrakten slutes ved en Fæstemand. Naar f. Ex. en Fæstemand i Kjøbenhavn bliver engageret af en Godsseier eller Proprietær i Sjælland til at engagere saa og saa mange Tjenestekarle til Mai Maaned, og Husbonden vil have Paategning, saa stiller han Forlangendet om denne Paategning, men Paategningen skal underskrives af begge Parter, altsaa ogsaa af Husbonden i Sjælland, og først, naar Karlen melder sig til Tjeneste i Sjælland den 1ste Mai, gives Paategningen der. Det er altsaa slet ikke givet, at disse Tidspunkter falde sammen. Det er imidlertid mindre væsentligt, det væsentlige er, at der her ikke er Tale om, hvorvidt Paategningen skal skrives før eller efter Kontrakts Stiftelse, men derimod om Forlangendets Stillelse, og Forlangendet kan selvfølgelig stilles under Forhandlingerne om Stiftelsen. Imidlertid er der jo nu givet den Fortolkning, at „ved dets Stiftelse“ betyder: strax, eller, hvad der er det Samme: umiddelbart efter dets Stiftelse. Det er en Fortolkning af den høitærede Minister, men

Rettelse.

Sp. 309, Linie 7 f. n. „18de December, læs: „18de November“.